

Sadece Ama Sadece Kendime

– Şiirle.ŞAIRİ · 07 Kasım 2014

SADECE AMA SADECE KENDİME

Yargılarım vuruldu çok bitkinim bu sabah
Kalemimin ucundan kor alevler sarkıyor
Ne şiire sevdalı ne tutkunum bu sabah
Kağıt köşe kapıyor kalem desen korkuyor.

Kelimeler düğümlü cümleler boğuk şuan
Yıllardır sığındığım duvarlar soğuk şuan
Sayfa sayfa şiirler önümde yığık şuan
Kül olmaya hazır da ateş neden ürküyor?

Bir tarafım baharsa bir yanım kardı benim
Daha ölmedim ama kefenim dardı benim
Bilmiyorum denizde gemim mi vardı benim
Ondan mı imgelerim karalara çarpıyor?

Anlamadım bu öfke nedendir ve ne diye
Oku kimin emridir, kalem kimden hediye?
Sabaha dek oturdum düşündüm neden diye
Karanlık ah karanlık güneş göz mü kırıyor?

Bir ses çılgılık atmasa mazinin izlerinden
Usandım her boğazın kokan genizlerinden
Yıllardır can verdiğim hasret denizlerinden
Bıkmadan usanmadan ard arda nem çalıyor.

Sana ne demeliyim ey eski paslı kalem
Parmaklarım ardında can veren yaşlı kalem
Bazen Leylaya yaren bazen de Aslı kalem
Seni de parçalarsam elimde ne kalıyor?

ELİF KESKİN KARABULUT.../ ŞİİRLERİN ŞAIRİ...

07.11.2014...09:26